திருநீறும் சிவமணியும்

ஆசிரியர்

சித்தாந்த பண்டிதர், கழகப்புலவர்.

திரு. **ப. இராமநாத பிள்ளை** அவர்கள்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,

திருநெல்வேலி. **சென்னை** - 600 001.

ஓம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநீறும் சிவமணியும்

க. திருநீறு

தொன்மை

தொன்மைத் தமிழ்நெறிச் செல்வர்களாகிய திருநெறியினரும், திருமால் நெறியினரும், பிறரும் தெய்வத் திருஅடையாளாமாக மேற்கொண்டு ஒழுகிவருவது திருநீறே. அம்மட்டோ, மற்றைய மேல்நாடு கீழ்நாடுகளிலுள்ள அறிஞரும் பிறரும் திருநீறே மேற்கொண்டு சிறந்தனர். இவ்வுண்மையை இன்றும் அவர்கள் கொண்டாடிவரும் ''**சாம்பற்பூசுந் திருநாள்**'' என்னும் மெய்மைப் பெருநாள் ஐயமின்றி உணர்த்தி வருகின்றது. திருநெறியினர் - சித்தாந்தசைவர். திருமால் நெறியினர் - வைணவர். திருநீறு - திருவெண்ணீறு.

தூய்மை

காணப்படும் உலக உடம்புகள் ஐம்பூதப்புணர்ப்பினால் உளவாவன. இவற்றைப் பருப்பொருள் என்போம். இவை ஒரு தன்மையன. ஆனால், பெருக்க சுருக்க நிலையின. இவை உண்மை நிலையிற் சாம்பராம் தன்மைய. இவற்றை மேலெழுந்த வாரியாகப் புறநோக்கின் தூய்மையுடையனவாகக் காணப்படும். பைம்மறியாப் பார்த்தல்போல் அக நோக்கியவழித் தூவாநிலையே - அழுக்கு நிலையே புலனாகும். இவ்அழுக்கு, கட்புலனாம் நிலன் நீர் நெருப்பு என்னும் மூன்றனுள் எதனால் முற்றும் அகலெளம் என ஆராயின், நெருப்பினால் என்று புலனாகும்; என்னை நிலனும் நீரும் ஒளிவடிவின்றி அழுக்குற்று நிற்கும் தன்மையான்.

நெருப்பு ஒன்றே ஒளிவடிவோடு, அழுக்கற்று விளங்கக் காண்கின்றோம். இந்நெருப்பே இயற்கையிலேயே அருள்ஒளி வடிவாய்த் தூய்கையாகத் திகழ்கின்ற முழுமுதற் கடவுளுக்கு ஒருபுடை ஒப்பாக உணர்த்தற்குரியது. முதல்வன் தன்னைச் சார்ந்த ஆவிகளின் மும்மல அழுக்கை அகற்றித் தூய்மை ஆக்கித் தன் வண்ணமாய் ஒளிறச் செய்கின்றான். அதுபோல் நெருப்பும் உலகுடம்புகளை அவற்றின் உண்மை மறைப்பாம் பருமை அழுக்குகளை அகற்றித் தன்வண்ணம் ஒளிறச்செய்து தூய சாம்பராக்குகின்றது. எனவே, எல்லாப் பொருள்களின் உண்மைத் தூய நிலையை உணர்த்துவது சாம்பல் ஒன்றேயாம். இவ்வுண்மைபுலப்படவே தெய்வநாட்டமுள்ள

மெய்யடியார்கள் தூய சாம்பலை மெய்யார அணிந்து விளங்குகின்றனர். இத்திரு அடையாளம்போல் சந்தனம் குங்குமம் முதலிய ஏனை அடையாளங்கள் சிறக்கும் வன்மையுடையன அல்ல.

மேலும், எல்லாம் ஒடுங்கிய காலத்து எஞ்சி நிற்பது சாம்பர் ஒன்றேயாம். இவ்வுண்மை தேற்றவே பேரொடுக்கப் பெருமானாகிய முழுமுதற் சிவன் திருநீறணியும் செல்வனார் என் எல்லாரானும் போற்றப்படுகின்றனன். 'புறந்தூய்மை நீரான் அமையி'னும், அந்நீர் 'அகம் தூய்மையாகிய வாய்மை'த் தெய்வ நாட்டத்தினைக் குறிக்கும் திரு அடையாளமாகாது. திருநீறு ஒன்றே அதனைக் குறிக்கும் திரு அடையாளம் என்க. எனவே, புறந்தூய்மை பொதுவாகத் தண்ணீரானும் சிறப்பாக நீர்விட்டுக் குழைத்து அனியும் திருநீற்றானும் அமையும் என்க.

மாண்பு

திருமுறைக்கண் திருநீற்றுமாண்பு பல இடங்களில் மொழிந்தருளப் பெற்றுள்ளது. அம்மட்டோடும் அமையாது ஆளுடைய பிள்ளையார் திருநீற்றுத் திருப்பதிகம் என ஒன்றருளிச் செய்தனர். திருநெறிய தமிழாகிய தேவாரத்தின்கண் தனித் திருப்பதிகங்களாக விளங்குவன: **திருநீற்றுப்பதிகம்**, **திருப்பாசுரம்**, **திருஅங்கமாலை**, **போற்றித் திருத்தாண்டகம்**, **திருத்தொண்டத்தொகை** என்னும் ஐந்துமேயாம். இவை முறையே திருவருளையும், திருவருள் விளக்கத்தையும், திருவருள் வழிபாட்டுச் சிறப்புகளையும், வழிபட்டுய்ந்த மெய்யடியார்கள் சிறப்பையும் குறிப்பன.

1. திருநீறு திருமுறைத் திருமாமறையாம் மந்திரமாகும்.
2. திருநீறு வானவர்கள் தத்தம் மேனிமேல் அணிந்து மகிழும் தகையதாகும்.
3. திருநீறு உண்மை அழகை ஊட்டுவிக்கும் சுந்தரத் தோற்றத்தாகும்.
4. திருநீறு திருவருள் உருவாய்த் தொழப்படுந் தன்மையதாகும்.
5. திருநீறு வீடு பேற்றுக்குக் கூடும் வாயிலாகும்.
6. திருநீறு நன்னெறிக்கு வழிகாட்டும் ஒண்மைய தாகும்.
7. திருநீறு திருநான்மறைகளில் சிறப்பித்து நவிலப்படும் மெய்ம்மையதாகும். நவிலுதல் - சொல்லுதல்.
8. திருநீறு உடல்நோய், உளநோய், உயிர்நோய் முதலிய

கொடுந்துன்பங்களையும் அடும் தன்மையது.

9. திருநீறு மெய்யுணர்வுகை வரச் செய்யும் செம்மை வாய்ந்தது.

10. திருநீறு பழியொடு படரும் இழிவுகள் அனைத்தும் ஒழியச் செய்வது.

11. திருநீறு எப்போதும் ஓதிஉய்யும் செப்பம் வாய்ந்தது.
ஓதுதல் - பாராயணம் செய்தல். திருவெண்நீறு என்னும் சொல்லும் எண்ணின் திருஐந்தெழுத்தேயாம்.

12. திருநீறு மெய்யுணர்வு நல்கும் இறைநூல்களில் ஒதப்படுவது.
மெய்யுணர்வு - சிவஞானம்.

13. திருநீறு வீடுபேற்றுச் செவ்விவாய்ந்த முனிவர்கள் நனி விரும்பி அணிந்து அகமகிழும் இனிமை வாய்ந்தது.

14. திருநீறு அழிவிலா உண்மையாவது.

15. திருநீறு மெய்ந்நெறி நிற்பார் அனைவரும் மேவிப்புகழ்வது.

16. திருநீறு மாறில் பற்றாம் பத்தியினை வழங்குவது.

17. திருநீறு போற்றிப் புகழ ஈறில் இன்பந் தருவது.

18. திருநீறு இம்மை வாழ்வைச் செம்மையுறச் செய்வது.

19. திருநீறு கண்டார்க்கு இன்பந் தரும் உண்மையது.

20. திருநீறு அணிந்தார்க்கு ஆனா அழகைத் தருவது.

21. திருநீறு சிவத்தைப் பேணி மங்காமல் பூசும் மெய்யன்பர் கட்கெல்லாம் நன்மதிப்புத் தருவது.

22. திருநீறு நீங்காத மாண்பினை ஓங்குவிப்பது.

23. திருநீறு தொடர்ந்துவரும் நல்லறிவை வளரச் செய்வது.

24. திருநீறு மாற்றமும் மனமும் செல்லா ஏற்றமாம் உலகம் எய்துவிப்பது.

25. திருநீறு பண்ணிய பாவத்தை நண்ணிநின்று அறுக்கும் புண்ணிய உருவய் உள்ளது.

26. திருநீறு அவாவினை ஆற்ற அறுக்கும் தவாப் படை ஆவது.

27. திருநீறு எல்லாப் பொருள்களின் முடிவாய்த் திகழ்வது.

28. திருநீறு உலகெலாம் புகழும் ஒண்மை வாய்ந்தது.

29. திருநீறு அழியாப் பெரும்பொருட்கு வழியாம் அறநிலைப் பொருளாவது.

30. திருநீறு எந்நெறியினர்க்கும் அமையப் பொருந்துவது.

31. திருநீறு வாய்மைத் தூயோர் தாய்மையோடு அணிவது.

32. திருநீறு மும்மல காரியப் பிணிப்பாய்த் திரியும் மூன்று கோட்டைகளையும் நீறாக்குவது.

33. திருநீறு பிறப்பாகிய இம்மைக்கும், மேற்பிறப்பாகிய உம்மைக்கும் சிறந்த துணையாவது.

34. திருநீறு இடம் செயல் காலம் எல்லாவற்றினும் விடாது பயிலப்படுவது. பயில்வது - கைக்கொள்வது.

35. திருநீறு பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய இறப்பினை நீக்குவது.

36. திருநீறு தன் தூய்மையால் சார்ந்த பொருள் அனைத்தையும் தூய்மை செய்வது.

37. திருநீறு பேரொடுக்கப் பெருமானை நினைவூட்டும் தன்மையால் பெரியோரால் மதிக்கப்படுவது.

38. திருநீறு திருவருள் உருவாய்த் திகழ்வது.

39. திருநீறு காதலித்து அணிவார்க்குக் கணக்கில் பொறுமை கைகூடச் செய்வது.

40. திருநீறு யான் எனது என்னும் இருவகைச் செருக்கினர்க்கு என்றும் எட்டா இயல்பினது.

41. திருநீறு வழிப்பேற்று ஒளியினர்தம் விழுமிய யாக்கையின் மேலது. வழிப்பேறு - பதமுத்தி. விழுப்பேறு - பரமுத்தி.

42. திருநீறு உடலுறு நோயை ஒழிக்கும் ஒண்மையதாய்ப் பிறவாப் பெருவாழ்வு அருள்வது.

43. திருநீறு வேந்தன் நிறம்போல் வெண்மையாயிருத்தலால் சிவபெருமான் வடிவினது. வேந்தன் - சிவபெருமான்.

44. திருநீறு கங்காளன் ஆகிய சிவபெருமான் பூசி வழிகாட்டும் கவசத்தன்மை வாய்ந்தது.

45. திருநீறு அழலினைச் சார்ந்த பருப்பொருள்கள் தூயவாக்கப்பட்டு வெள்ளிய நீறாய் அதனையே பற்றுக்கோடாகக் கிடப்பதுபோல் சுத்தமாயை முதலான ஏனைப் பருப்பொருள்கள் இறைவன் தன் ஞான அனலின் சேர்க்கையால் தூயவாக்கப்பட்டு அவனையே பற்றுக் கோடாகக் கிடக்கும் வாய்மை காட்டுவது.

சுடலைப்பொடி

பேரொடுக்கப் பெருமான் "**மண்முதற் சிவமதீறா**" யுள்ள மெய்கள் அனைத்தையும் ஒருங்கே ஒடுக்குவன். மெய்கள் - தத்துவங்கள். இத் தத்துவம் மூவகைப்படும். அவை, உடல்மெய், உணர்வுமெய், உணர்த்துமெய் என்பன. இம் மூன்றும் முறையே ஆன்மதத்துவம், வித்தியாதத்துவம், சிவதத்துவம் எனக் கூறப்படும். ஆன்மதத்துவம் இருபத்து நான்கு; வித்தியாதத்துவம் ஏழு; சிவதத்துவம் ஐந்து; ஆக மொத்தம் அருஞ்சைவர் தத்துவம் முப்பத்தாறு. இத் தத்துவங்களான் ஆவிகட்கு உடல், கலன், உலகு, ஊண் முதலியன வினைக்கீடாக முழு முதல்வன் ஆக்கி அளித்தருள்வன். இவ்வுடல் கலன் முதலியவைகளை அவனே நெற்றிக்கண் நெருப்பால் சுட்டெரித்துப் பேரொடுக்கம் புரிவன். அச் சாம்பலினைப் பேரொடுக்க அடையாளமாகப் பூசியருள்வன். இதுவே "**காடுடைய சுடலைப்பொடி**".

நம்பக அடையாளம்

இடையிடையே எவரானும் அடக்க முடியாத இன்னா செய்யும் கொடியோரை நல்வழிப்படுத்த இறைவன் அருள் தோற்றமுற்று முறைசெய்யுங்கால் ஏற்படும் படுகளத்து அவரெலாம் மாள்வர். அச் சாம்பலை அணிந்து ஆடுவன் ஆண்டான். அவ்வுண்மை விளக்கும் பாட்டு வருமாறு:

> "**மண்டமர் பலகடந்து மதுகையால் நீறணிந்து**
> **பண்டரங்கம் ஆடுங்கால் பணைஎழில் அணைமென்தோள்**
> **வண்டரற்றுங் கூந்தலாள் வளர்தூக்குத் தருவாளோ.**"
>
> - கலித்தொகை, கடவுள் வாழ்த்து.

பழந்தமிழ் வேந்தர்கள் திருமுடியின்கண் முக்கட் செல்வர் திருஅடியாம் திருவெண்ணீற்றை அன்புடன் அணிந்து அகமகிழ்வர். அவ்வுண்மை வருமாறு:

"நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிரும் சென்னி
உலகுபொதி உருவத்து உயர்ந்தோன் சேவடி
மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலையொடு புனைந்து
இறைஞ்சாச் சென்னி இறைஞ்சி வலங்கொண்டு."

- சிலம்பு. கால்கோட்காதை.

ருரு. சேவடி - திருநீறு; திருவருளுரு.

போர்முனைக்கண்ணும் திருநீறு அணிபவர் உய்வர்

உஉரு. "**சடையினர் உடையினர் சாம்பற் பூச்சினர்.**"

- சிலம்பு. கால்கோட்காதை.

ஏனதிநாத நாயனார் புராணத்து அதிசூரன் வென்றது திருநீற்றால் என்க:

"கண்டபொழு தேகெட்டேன் முன்பிவர்மேற் காணாத
வெண்திருநீற் றின்பொலிவு மேற்கண்டேன் வேறினிஎன்
அண்டர்பிரான் சீரடியார் ஆயினார் என்றுமனம்
கொண்டிவர்தம் கொள்கைக் குறிவழிநிற பேனென்று."

- திருமுறை கஉ. ஏனாதி-உஅ.

திருநீற்றுக்கோல நினைப்பூட்டைக் கண்டு நிலமுறப் பணிந்தனர் சேரர் காவலர்:

"சேரர் பெருமான் தொழக்கண்டு சிந்தை கலங்கி முன்வணங்கி
யாரென் றடியே னைக்கொண்ட தடியேன் அடிவண் ணானென்னச்
சேரர் பிரானும் அடிச்சேரன் அடியேன் என்று திருநீற்றின்
வார வேடம் நினைப்பித்தீர் வருந்தா தேகும் எனமொழிந்தார்."

- திருமுறை கஉ. சேரமான்-கக௯.

பெருந்தக்க பொருளாம் பெண்ணைப் பெறக் காதல் கொள்ளவும் ஆடவர் அணிவது திருவெண்ணீறு:

"காய்சின வேலன்ன மின்னியல் கண்ணின் வலைகலந்து
வீசின போதுள்ளம் மீனிழந் தார்வியன் தென்புலியூர்
ஈசன சாந்தும் எருக்கும் அணிந்தோர் கிழிபிடித்துப்
பாய்சின மாவென ஏறுவர் சீறூர்ப் பனைமடலே."

- அ. திருக்கோவையார்-எச.

ஈசன சாந்து - ஈசனுடைய திருநீறு.

ஆவிகளின் வினை அகல ஆண்டவன் நீறணிதல்

"தினைவளம் காத்துச் சிலம்பெதிர் கூஉய்ச்சிற்றல் முற்றிழைத்துச்
சுனைவளம் பாய்ந்து துணைமலர் கொய்து தொழுதெழுவார்
வினைவளம் நீறெழ நீறணி அம்பல வன்றன்வெற்பிற்
புனைவளர் கொம்பரன் னாயன்ன காண்டும் புனமயிலே."

- அ. திருக்கோ - கக அ.

ஆண்டாள் திருநீறாடி விளங்கள் ஆவிகள் திருநீறாடி விளங்கவே

"அடித்தலத்தின் அன்றரக்கன் ஐந்நான்கு தோளும்
முடித்தலமும் நீமுரித்த வாறென் - முடித்தலத்தில்
ஆறாடி ஆறா அனலாடி அவ் அனலின்."
நீறாடி நெய்யாடி நீ.

- கக. காரைக்காலம்மை - திருவிரட்டைமணி - க ச.

நீறாடுதல் - திருநீறணிதல்.

திருவெண்ணீற்றை மெய்ப்பொருள் எனக் கொண்டு உயிர் கொடுத்தும் நாட்டியவர் மெய்ப்பொருள் நாயனார். அம்மட்டோ ஆண்டவன் திருவடி சேருங்கால் வேண்டும் எண்ணமும் செயலும் அதுவே என்பதைக் காட்டி அருளியவரும் அவரே ஆவர். அது வருமாறு:

"அரசியல் ஆயத் தார்க்கும் அழிவுறும் காத லார்க்கும்
விரவிய செய்கை எல்லாம் விளம்புவார் விதியி னாலே
பரவிய திருநீற் றன்பு பாதுகாத்து உய்ப்பீர் என்று
புரவலர் மன்றுள் ஆடும் பூங்கழல் சிந்தை செய்தார்."

- கஉ. மெய்ப் - உஉ.

வினைதங்காமையும் விழுப்பேறு எய்துதலும் நினையில் திருநீற்று நிறைவால் எய்தும்

"கங்காளன் பூசும் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூச மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே."

-க0. திருமந்திரம் - கசுசுசு.

கவசம் - மெய்புகு கருவி; போர்முனைச் சட்டை. திருவெண்ணீறு [1]மாயப்போர்செய் மெய்யடியார்கள் அணியும் போருடை.

[[1]. 'ஞானவாள்' அ. திருவா. திருப்படை - க.]

திருநீறும் சிவமணியும்

திருமால் நெறியினரும், சிவபெருமான் பூசுவதும், திருக்கண்ணன் பூசுவதும், திருமாலடியவர் பூசுவதும் திருவெண்ணீறே என நவின்றுள்ளனர்

வெந்தார் என்பும் சுடுநீறும் மெய்யிற் பூசிக் கையகத்தோர்
சந்தார் தலைகொண் டுலகேழும் திரியும் பெரியோன் ....
- பெரிய திரு. கூகூரு.

கொன்னவிலும் மூவிலைவேல் கூத்தன் பொடியாடி.
- பெரிய திருமடல் வரி - எக.

"**கரிய மேனிமிசை வெளிய நீறு சிறிதேயிடும்**
பெரிய கோலத் தடங்கண்ணன் விண்ணோர் பெருமான்தன்னை
உரிய சொல்லால் இசைமாலைகள் ஏத்தி உள்ளப்பெற்றேற்கு
அரிய துண்டோ எனக்கின்று தொட்டும் இனியென்றுமே."
- திருவாய். ௩0ருசு.

"**ஏறிய பித்தினொ டெல்லா வுலகுகண் ணன்படைப் பென்னும்**
நீறு செவ்வே யிடக்காணில் நெடுமால் அடியாரென் றோடும்
நாறு துழாய்மலர் காணில் நாரணன் கண்ணியீ தென்னும்
தேறியும் தேறாதும் மாயோன் திறத்தன ளேயித் திருவே."
- திருவாய். ௩0சசு.

பச்சிளங் குழவிமுதல் எல்லாருக்கும் நோயாலும் பேய் முதலிய தீய ஆவிகளாலும், கொடுவிலங்கு, நச்சுயிர் முதலியவற்றாலும் துன்பம் அணுகாவண்ணம் செந்நெறிச் செல்வர்களால் அணிவதும் அன்புடன் அணிவிப்பதும் திருவெண்ணீறே. இவ்வுண்மை ஆளுடையபிள்ளையாராகிய திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருத்தோற்றத்து அவர் தமக்குத் திருக்காப்பாகத் திருநீறு அணிவித்தனர் என்னும் சேக்கிழாரடிகள் திருமொழியா லுணரலாம்.

ஆறுலவு செய்யசடை ஐயரரு ளாலே
பேறுலகி னுக்கென வரும்பெரிய வர்க்கு
வேறுபல காப்புமிகை என்றவை விரும்பார்
நீறுதிரு நெற்றியின் நிறுத்திநிறை வித்தார்.
- கஉ. திருஞான - சங.

ஆளுடைய பிள்ளையார் பாண்டியன் சுரநோயினைத் திருநீற்றுப் பூச்சினால் அகற்றியருளி நலமுறத் திருவருள் புரிந்தனர்:

திருநீறும் சிவமணியும்

“திருமுகம் கருணை காட்டத் திருக்கையால் நீறுகாட்டிப்
பெருமறை துதிக்கும் ஆற்றால்பிள்ளையார் போற்றிப்பின்னும்
ஒருமுறை தடவ அங்கண் ஒழிந்துவெப் பகன்று பாகம்
மருவுதீப் பிணியும் நீங்கி வழுதியும் முழுதும் உய்ந்தான்.”

- கஉ. திருஞான - எ௦.

திருநீற்றால் பாம்பின் நஞ்சகற்றும் பெருவழக்கு நாலடியாரின் கண்ணும் காண்க:

“கல்லெறிந் தன்ன கயவர்வாய் இன்னாச்சொல்,
எல்லாருங் காண்ப பொறுத்துய்ப்பர் - ஒல்லை
இடுநீற்றால்[1] பைஅவிந்த நாகம்போல் தத்தம்
குடிமையான் வாதிக்கப் பட்டு.”

. - நாலடி. சினமின்மை - சு.

[[1] குறிப்பு: இஞ்ஞான்றும் மந்திரம்வல்லார் அனைவரும் எந்நெறியினராயினுய்ம் திருவெண்ணீற்றையே கைக்கொள்கின்றனர். நெறியினர் - சமயத்தினர்.]

எச்செயல் துவங்குமுன்னும் திருவெண்ணீறணிந்து துவங்கல் வேண்டுமென்பது ஆளுடையபிள்ளையார் ஆண்டவன் அருளிய முத்துப்பல்லக்கு ஏறுங்கால் நிகழ்த்திய திருவருட்செயலாற் காண்க:

“மாலை யாமம் புலர்வுறும் வைகறை
வேலை செய்வினை முற்றிவெண் ணீறணி
கோல மேனிய ராய்க்கைம் மலர்குவித்து
ஏல அஞ்செழுத் தோதி எழுந்தனர்.”

- கஉ. திருஞா - உ௦அ.

இன்றியமையாது திருவெண்ணீறு அணியவேண்டிய காலங்கள் காலை, நண்பகல், மாலை, நள்ளிரவு என்ற நாற் பொழுதுகளுமே அன்றி உணவின் முன்னும் பின்னும், உழைப்பின் முன்னும் பின்னும், உறக்கத்தின் முன்னும் பின்னும், உரையாடலின் முன்னும் பின்னும், கற்றலின் முன்னும் பின்னும், கற்பிப்பதன் முன்னும் பின்னும் பிறவும் என்க.

பின்னுள்ள சான்றோர் ஒருவர் திருநீற்றின் பெருமை கூறுவது வருமாறு:

ஆதி பகவன் ஞானவடி வழலிற் பூத்து நித்தியமாய்
அணிந்தோர் தமக்கு வசிகரமாய் அருந்தினோர்கட் காரமுதா
நீதி அறியும் பசுமலத்தை நீக்கும் ஒருநற் குறிகாட்டி
நிகழ்பே ரின்பக் கட்லூட்டி நின்ற புகழ்வெண் திருநீறே.

திருநீறும் சிவமணியும்

திருவெண்ணீற்றுக்கு வழங்கும் பெயர்க் காரணத்தை விளக்கும் பேரூர்ப் புராணச் செய்யுள் வருமாறு:

நீடல் உறுந்தீ வினையனைத்தும் நீற்றிவிடலால் நீறென்றும்
வீடில் வெறுக்கை தருதலினால் விபூதியென்றும் உயிர்தோறும்
கூடு மலமா சினைக்கழுவும் குணத்தால் சாரம் என்றுமடம்
ஓட வளர்சோ தியைத்தரலாற் பசிதம் என்றும் உரைப்பாரால்.

வெறுக்கை - வீடுபேற்றுச் செல்வம்

இடமும் குறிப்பும் மூலமும்

'திருவெண்ணீறு' அணிய வேண்டிய இடங்கள் 'சிவதீக்கை' என்னும் நூலின்கண் (6) குறித்தபடி பதினாறாகும். அப்பதினாறு இடங்களும் இன்றியமையாது எய்தவேண்டிய ஒழுக்க முதலிய பதினாறு பேறுகளையும் குறிப்பனவாகும். அவை வருமாறு:

1. உச்சி,

2. நெற்றி,

3. மார்பு,

4. கொப்பூழ்,

5, 6. இரு முழந்தாள்,

7, வலத்தோள்,

8. வலமுழங்கை,

9. வலமணிக்கட்டு,

10. இடத்தோள்,

11. இடமுழங்கை,

12. இடமணிக்கட்டு,

13, 14. இரு செவிகள்,

15. கழுத்தினடி,

16. முதுகந்தண்டினடி என்பன.

1. ஒழுக்கம்,

2. அன்பு,

3. அருள்,

4. ஆசாரம்,

5. உபசாரம்,

6. உறவு,

7. சீலம்,

8. தவம்,

9. தானம்,

10. வந்தித்தல்,

11. வணங்கல்,

12. வாய்மை,

13. துறவு,

14. அடக்கம்,

15. அறிவு,

16. அருச்சித்தல் என்பன.

அரசு, ஆல், அத்தி மூன்றினின்றெடுக்கும் திருநீறு திருமந்திரத்தின் கண் காணப்படுகிறது. அது வருமாறு:

அரசுடன் ஆலஅத்தி ஆகும்அக் காரம்
விரவு கனலில் வியனுரு மாறி
நிரவயன் நின்மலன் தான்பெற்ற நீதர்
உருவம் பிரமன் உயர்குலம் ஆகுமே. - க0. கசுசுஎ.

காரம் - திருநீறு.

திருநீறும் சிவமணியும்

திருநீற்றின் மூலம் தூய ஆனின் சாணம் எனச் சேக்கிழார் அடிகள் அருளுகின்றனர். அது வருமாறு:

> **"சீல முடைய கோக்குலங்கள் சிறக்கும் தகைமைத் தேவருடன்**
> **கால முழுதும் உலகனைத்தும் காகும் முதற்கா ரணராகும்**
> **நீல கண்டர் செய்யசடை நிருத்தா சாத்தும் நீறுதரும்**
> **மூலம் அவதா ரஞ்செய்யும் மூர்த்தம் என்றால் முடிவென்னோ."**
>
> \- கஉ. சண்டேசுர - உக.

நீறுதருமூலம் - சாணம்.

பேரொடுக்கப் பெருமான் எல்லா உலகங்களையும் எல்லா உடலங்களையும் நீறாக்கிப் பேரொடுக்கம் செய்வன். பேரொடுக்கம் - சர்வசங்காரம். அந்நீற்றினை ஆண்டவன் அணிந்து தாண்டவம் ஆடுவன். அக்குறிப்புத் தோன்ற எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் உறையுளாகிய தூய ஆனின் சாணத்தைத் திருவெண்ணீறாக்கி அணியச் செய்தருளுகின்றனன். மேலும் ஆன்மாக்களின் மலம் சிவஞானத் தீயாம் மெய்யுணர்வால் நீறாக்கப்படும் உண்மை குறிப்பது போன்றும் ஆகும், ஆன்களின் மலத்தைச் சிவபெருமானின் ஒருபுடை ஒப்பாம் தீயால் நீறாக்கி அணிந்து கொள்வது.

நின்றசீர் நெருமாறார் வெப்புநோயை நீக்கியருளியது திருநீறு. அப்பொழுது பாடியருளிய பதிகம் வருமாறு:

திருச்சிற்றம்பலம்

"மந்திரம் ஆவதும் நீறு வானவர் மேலதும் நீறு
சுந்தரம் ஆவதும் நீறு துதிக்கப் படுவதும் நீறு
தந்திரம் ஆவதும் நீறு சமயத்தில் உள்ளதும் நீறு
செந்துவர் வாய்உமை பங்கன் திருஆலவா யான்திரு நீறே. 1

வேதத்தில் உள்ளதும் நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பதும் நீறு
போதந் தருவதும் நீறு புன்மை தவிர்ப்பதும் நீறு
ஓதத் தருவதும் நீறு உண்மையில் உள்ளதும் நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருஆலவா யான்திரு நீறே. 2

முத்தி தருவதும் நீறு முனிவர் அணிவதும் நீறு
சாத்தியம் ஆவதும் நீறு தக்கோர் புகழ்வதும் நீறு
பத்தி தருவதும் நீறு பரவ இனியதும் நீறு
சித்தி தருவதும் நீறு திருஆலவா யான்திரு நீறே. 3

காண இனியதும் நீறு கவினைத் தருவதும் நீறு
பேணி அணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பதும் நீறு

திருநீறும் சிவமணியும்

மாணம் தகைவதும் நீறு மதியைத் தருவதும் நீறு
சேணம் தருவதும் நீறு திருஆலவா யாந்திரு நீறே. 4

பூச இனியதும் நீறு புண்ணியம் ஆவதும் நீறு
பேச இனியதும் நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பதும் நீறு அந்தம தாவதும் நீறு
தேசம் புகழ்வதும் நீறு திருஆலவா யான்திரு நீறே. 5

அருத்தம தாவதும் நீறு அவலம் அறுப்பதும் நீறு
வருத்தம் தணிப்பதும் நீறு வானம் அளிப்பதும் நீறு
பொருத்தம் தாவதும் நீறு புண்ணியர் பூசும்வெண் ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருஆலவா யான்திரு நீறே. 6

எயிலது அட்டதும் நீறு இருமைக்கும் உள்ளதும் நீறு
பயிலப் படுவதும் நீறு பாக்கியம் ஆவதும் நீறு
துயிலைத் தடுப்பதும் நீறு சுத்தம தாவதும் நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத்து ஆலவா யான்திரு நீறே. 7

இராவணன் மேலதும் நீறு எண்ணத் தகுவதும் நீறு
பராவணம் ஆவதும் நீறு பாவம் அறுப்பதும் நீறு
தராவணம் ஆவதும் நீறு தத்துவம் ஆவதும் நீறு
அரா அணங் கும்திரு மேனி ஆலவா யான்திரு நீறே. 8

மாலொடு அயன்அறி யாத வண்ணமும் உள்ளதும் நீறு
மேல்உறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல உடம்புடர் தீர்க்கும் இன்பம் தருவதும் நீறு
ஆலமது உண்டமி டற்றெம் ஆலவா யான்திரு நீறே. 9

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்திகைப் பிப்பதும் நீறு கருத இனியதும் நீறு
எண்திசைப் பட்ட பொருளார் ஏத்துந் தகையதும் நீறு
அண்டத் தவர்பணிந் தேத்தும் ஆலவா யான்திரு நீறே. 10

ஆற்றல் அடல்லிடை ஏறும் ஆலவா யான்திரு நீற்றைப்
போற்றிப் புகலிநி லாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்
தேற்றித் தென்னன்உடல் உற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.” 11

- உ. சுசு - க - கக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீறும் சிவமணியும்

ஆளுடைய அடிகள் வெண்ணீறணியா தவர்களைக் காண்டற்கும் அஞ்சுகின்றேன் என்று அருளுவது காணின் எவர்தாம் நெஞ்சு துணுக்குறாதிருப்பர்

திருநீறு

“பிணியெலாம் வரினும் அஞ்சேன் பிறப்பினோடு
இறப்பும் அஞ்சேன்
துணிநிலா அணியி னான்தன் தொழும்பரோடு
அழுந்தி அம்மால்
திணிநிலம் பிளந்துங் காணாச் சேவடி
பரவி வெண்ணீறு
அணிகிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சும் ஆறே.” **- அ. அச்சப்-ரு.**

திருவெண்ணீற்றுப் பொலிவுடன் திகழும் நெற்றி அம்மை அப்பரை நினைக்கவும் நினைப்பிக்கவும் வாயிலாகிய நடமாடும் திருக்கோவிலாகும். அப்பொலிவிலா நெற்றி நலிவுதரும் பாழ் நெற்றியாகும். இவ்வுண்மை ஔவைப் பிராட்டியார் அருளிய வரும் திருப்பாட்டானும் உணர்க

“நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா உண்டிபாழ்
ஆறில்லா ஊருக்கு அழகுபாழ் - மாறில்
உடன்பிறப்பு இல்லா உடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி இல்லா மனை.” **- நல்வழி - உச.**

இப்பாழ் நெற்றியினரே நன்மையாம் சிவனை மறப்பிக்கும் சிறப்பிலாத் தீயோர். இத்தகையார் மலத்தினும் கொடியர். இவர்க்கு அஞ்ச வேண்டுவது அறன். மேலைத் திருப்பாட்டில் காணும் அச்சமும் இவ் அச்சமேயாம்.

உறுதி

கோள் நீக்கமும், பகைவர்களை வெல்வதும் ஒரு தெய்வ நம்பிக்கையுடைய சைவர்க்குத் திருநீற்றுப்பேற்றால் ஆம் என்று ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளுவது காண்க:

“நீ கொத்தலர் குழலியோடு விசயற்கு நல்கு
குணமாய வேட விகிர்தன்
மத்தமும் மதியு நாகம் முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
புத்ரோ டமணை வாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்

திருநீறும் சிவமணியும்

திருநீறு செம்மை திடமே
அத்தகு நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.'' **உ. அரு. - க0.**

கண்டி

சிவமணியினை உருத்திராக்கம் எனவும், மணி எனவும், கண்டி எனவும் கூறுவர். மணி என்பது கடவுள் மணி. இதனையே கடவுள் கண்மணி என்பர். திரு அடையாள மாலை என்பதும் இதுவே. செந்நெறியின் உடலெ, உண்மை உணர்தலாகிய திருவெண்ணீற்றுப்பூச்சு உள்ளம், அனைத்துயிர்கள் மட்டும் வைக்கும் கண்ணோட்டத்தின் அடையாளமாகிய சிவமணி. உயிர், மெய்யுணர்வு கைவரச்செய்து துய்ய சிவனடிக்குச் சேர்ப்பிக்கும் 'சிவயநம' என்னும் திருஐந்தெழுத்து.

ஆற்றலளிக்கும்

நீறு, சிவமணி, ஐந்தெழுத்து என்னும் மூன்றனுள் நடுவாகக் காணப்படும் சிவமணி காந்த ஆற்றலையும் மின் ஆற்றலையும் ஒருங்குடையது. அம் மணியினை அணியவர்க்கு அவ்விருவகையாலும் உயிராற்றல் பெருகும். நோய் அணுகாது. உடற்பொலிவும் வளமும் பெருகும். உடல் வலுவுண்டாகும். உடல் வலுவுண்டாகவே உள்ளத்துரன் உண்டாம். உண்டாக நல்லொழுக்கம் பெருகும். நல்லொழுக்கம் பெருகுதலால் நன்மையே புரிவர். அக்குறிப்புத் தோன்றும் உருவகமாக கடவுள் கண்மணி என்றனர்.

இம்மணிகள் செந்நீரைத் தூய்மைசெய்யும். மூளை, மூச்சுப்பை, குருதிப்பை, குண்டிக்காய், நரம்பு, நாடி முதலிய உள்ளுறுப்புக்கள் செவ்வையாக வேலை செய்யத்தக்க ஆற்றலைத் தந்து துணைபுரியும். அங்ஙனம் செய்வதற்கு ஏற்றவாறு உடம்பில் பல்வேறு இடங்களில் அம் மணிகள் இடையறாது அணியப்படுதல் வேண்டும்.

கடவுள் தொடர்பு

மணிகளில் காணப்படும் இயல்பான நேர்கோடுகளை முகம் என வழங்குவர். அம்முகம் ஒன்று முதல் பதினாறு வரை காணப்படுகின்றது. இப்பதினாறும் ஒருபுடை ஒப்பாகப் புலம் பத்தும், பொருள்மறை எழுத்தைந்தின் பொருள் ஐந்தும், பேரின்பப் பெருவாழ்வு ஒன்றும் குறிப்பனவாகும்.

அணிய வேண்டிய இடங்கள்

1. உச்சி,
2. சிரம்,
3. காது,
4. கழுத்து,
5. தோள்,
6. மார்பு,
7. கை,
8. மணிக்கட்டு,
9. கொப்பூழ் என்ப.

உச்சியில் ஒரு மணி அணிதல் வேண்டும். சிரம் அல்லது தலையில் தலை கொண்ட மட்டும் அணிக. காதுகளில் பொடி மணிகள் அவ்வாறு. கழுத்தில் கழுத்துக் கொண்ட மட்டும் அணிக. தோளில் தோள் கொண்ட மட்டும் அணிக. மார்பில் வண்டு அல்லது நெல்லிக்காய் அனைய மணிகள் முப்பத்திரண்டு. கொப்பூழில் மறைவடம் அணிக. கையில் பதினாறும், மணிக்கட்டில் பன்னிரண்டுமாக அணிதல் வேண்டும். மறைவடம் என்பது திருஐந்தெழுத்தை எண்ணுவதற்கு வாய்ப்பாகப் பொடிமணி நூற்றெட்டு. மறை - மந்திரம்.

மறை கணித்தல்

திருஐந்தெழுத்தை எண்ணும்பொழுது சிவமணி கையிற்கொண்டு ஒவ்வோர் உருவுக்கு ஒரு மணியாக மேல் நோக்கி உருட்டுதல் வேண்டும். இதனைச் சிவம்செய்தல் என்பர். சிவம் செய்தல் என்னும் சொல் செபம் செய்தல் என மருவி வழங்குகின்றது. செந்நெறிச் செல்வர்களாகிய நம்மைப்போலவே ஏனை மேல் கீழ் நாட்டு நெறியினர் அனைவரும் ஒவ்வோர் பொருள் மணிகளையே தத்தம் மறை கணித்தற்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். நெறியினர் - சமயத்தார். கணித்தல் - செபித்தல்.

எடுத்துக்காட்டாகத் திருமால் நெறியினர் துளசி மணியினையும், வேதாந்தி, சமணர் முதலாயினோர் பளிங்கு மணியினையும், மகம்மதியர், கிறித்துவர் முதலியார் பல்வேறு பொருள்களால் ஆகிய மணிகளையும் பயன்படுத்துகின்றனர். இவற்றுள் நாம் கையாளும் கண்மணியொன்று மட்டும் இயற்கையாகக் காணப்படுகின்றது. ஏனையவெல்லாம் செயற்கையேயாம். கண்மணி இயற்கை

அமைவோடு கடவுள்தன்மையும், சிறந்த ஆற்றலும் அமைந்தது அங்ஙனமிருந்தும் ஏனைய நெறியினர் இடையறாது கைகொண்டொழுகக் கண்டும் நாம் கைக்கொள்ளாது பின் நிற்றல் வருந்தத்தக்க தொன்றாகும். இனியேனும் நாமெல்லாரும் அதனை உவந்தேற்று ஒழுகுவோமாக.

அணியும் முறை

மணிகளின் முகம் ஒன்றோடொன்று பொருந்த திருக்குமாறு இடையிடையே வில்லைகள் சேர்ப்பார்கள் அவ்வில்லைகள் பொன், வெள்ளி முதலியவற்றாலும் வில்வஓடு, சுரைஓடு முதலியவற்றாலும் ஆக்கப்படுவன மாலையாகக் கோப்பது பொன் வெள்ளி முதலியவற்றால் ஆய கம்பிகளாலும், கொடிகளாலும், பட்டுக்கயிறுகளாலும் ஆகும். இவ்வில்லைகள் மணிகளின்கண் காணப்படும் மின் ஆற்றலைத் தனித்தனியாகப் பிரித்து நம் உடம்பின் கண் செலுத்தும். கயிறு, கம்பி, கொடி முதலியவை மணிகளின் மின் ஆற்றலைத் தொகுத்து நம் உடம்பின்கண் செலுத்தும் மின்னாற்றல் கூட்மைப்பகுதி வழியாக நன்றாகா உட்செல்லும். கண்மணியின் மேற்பகுதி இடம் இடம் தோறும் கூரிமையாக இருப்பதை நாம் காணலாம்.

அணிந்தார்க்கு ஆம் பேறு

இம்மைக்கண் முறையாகச் சிவமணி அணிந்து அன்பு பூண்பார்க்கு உடல்நலமும், செல்வளமும் நெடுவாழ்நாளும், இன்பவாழ்வும் பெருகும். அம்மைக்கண் ஆண்டவன் அடியிணை எய்தி மாறா இன்பம் துய்த்து மகிழ்வர்.

"**நெக்கு ளார்வம் மிகப்பெரு கிந்நினைத்து**
அக்கு மாலைகொ டங்கையில் எண்ணுவார்
தக்க வானவ ராய்த்தகு விப்பது
நக்கன் நாமம் நமச்சி வாயவே." - ங.சசு-க.

அக்குமாலை - கண்மணிமாலை. அக்கம் என்னும் சொல் அக்கு என்றாயிற்று.

"**கண்டி பூண்டு கபாலங்கைக் கொண்டிலர்**
விண்ட வான்சங்கம் விம்மவாய் வைத்திலர்
அண்ட மூர்த்தி அழல்நிற வண்ணனைக்
கெண்டிக் காணலுற் றாரங் கிருவரே." - ரு. கூரு - க0.

கண்டி - கண்மணி; உருத்திராக்கம். இத்திருப்பாடு மெய்யடியார் கண்டிபூணும் மெய்ம்மை நவில்கின்றது. கண்டி பூண்பரேல் கடவுளை எளிதாகக் காண்பர்.

திருநீறும் சிவமணியும்

“கண்டியிற் பட்ட கழுத்துடை யீர்கரி காட்டிலிட்ட
பண்டியிற் பட்ட பரிகலத் தீர்பதி வீழிகொண்டீர்
உண்டியிற் பட்டினி நோயில் உறக்கத்தில் உம்மைஐவர்
கொண்டியிற் பட்டு மறக்கினும் என்னைக் குறிக்கொண்மினே.”
- ச. கூரு - சு.

இத்திருப்பாட்டு முழுமுதற் சிவனார் திருக்கழுத்தில் திகழும் கண்டியினைக் குறிக்கின்றது.

“பூதி அணிவது சாதனம் ஆதியில்
காதணி தாம்பிர குண்டலங் கண்டிகை
ஓதி யவர்க்கும் உருத்திர சாதனம்
தீதில் சிவயோகி சாதனம் தேயிலே.” - க0. க - சுஉ.

“ஆரங் கண்டிகை ஆ..... ந்தையே
பாரம் ஈசன் பணியல ஒன்றிலார்
ஈர அன்பினர் யாதுங் குறைவிலார்
வீரம் என்னால் விளமபுந் தகையதோ.” - கஉ. திருக

“தூயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியும் தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவரு சிந்தையும் நைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழி கண்டினும் பதிகச்செஞ்சொல்
மேயசெவ் வாயும் உடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே.”
- கஉ. **திருநாவுக - கச0.**

தாழ்வடம் - கண்மணிமாலை; உருத்திராக்கம்.
‘சிந்தை’ கஉ. திருஞான ஙள0.

“இவ்வகை நம்மை ஆளும் ஏர்வளர் தெய்வக் கோலம்
கைவினை மறையோர் செய்யக் கடிகொள்கை கமலத் தாதின்
செவ்விநீன் தாம மார்பர் திருஅடை யாள மாலை
எவ்வுல கோரும் ஏத்தத் தொழுதுதாம் எடுத்துப்பூண்டார்.”
- கஉ. திருஞான - கஉகக

திருஅடையாளமாலை - சிவமணிமாலை.

“வையம் முறைசெய் குவனாகில் வயங்கு நீறே
செய்யும் அபிடே கமுமாகச் செழுங்க லன்கள்
ஐயன் அடையா ளமுமாக அணிந்து தாங்கும்
மொய்புன் சடைமா முடியேமுடி யாவ தென்றார்.” - கஉ. மூர்த்தி - சக.

திருநீறும் சிவமணியும்

“சந்த மென்மலர்த தாதணி நீறுமெய் தரித்துக்
கந்த மேவுவண் டொழுங்கெனும் கண்டிகை பூண்டு
சிந்தை தூய அன் பர்களுடன் திருமணம் போத
மந்த சாரியின் மணங்கொணர்ந் தெழுந்த்து மருத்து.”

- கஉ. திருஞான - கககச

மென்காற்று ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமணங்காணத் தூய அன்பர்களுடன் வந்தது என உருவகிக்கப்பட்டுள்ளது. அது, பூந்தூளைத் திருவெண்ணீறாக அணிந்தும், தேன்உண்ணவரும் வண்டுகளைக் கண்டிகையாகப் பூண்டும் வந்ததென்பது. இக்குறிப்பினால் கண்மணி வண்டு அல்லது நெல்லிக்காய் அளவு பருமன் இருப்பதே சிறப்பு.

திருஅடையாளம் பூண்டார் சிவன் எனப் பொலிவர்.

“செம்மலர் நோந்தாள் சேரல் ஒட்டா
அம்மலங் கழீஇ அன்பரொடு மரீ இ
மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயம் தானும் அரன்எனத் தொழுமே.”

- மெய்கண்டான் தமிழ் சூ. கஉ

சிவமணி பிறவிநோய் நீக்குவது மட்டும் அன்றி உடலுறு நோயையும் ஒழிக்கும். இச் சிவமணியை உரைத்துக் கொடுத்தால் பொதுவாகப் பலவகையான நோய்களும் அகலும். சிறப்பாகச் சன்னியும் கபமும் தோன்றி ஏற்படும் இறப்புத் துன்பத்தையும் நீக்கும்.